

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Synopsis Magnalium Divi Josephi

Ignatius <a Sancto Francisco>

Leodii, 1684

Cap. 5. Examinatur prima ex his duabus opinionibus, an scilicet D. Matthæus referat D. Iosephi Patrem & Progenitores generatione, & Lucas Patrem B. Virginis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38500

Genealogiam, contrarium patet ex dictis cap. precedenti, ubi illud argumentum proposuimus & solvimus. Ergo Iacob verè & propriè genuit Ioseph virum Mariæ de quâ natus est Iesus, & consequenter non est Pater Mariæ Virginis

XXI. Igitur his opinionibus demissis quæ etiam exoleverunt, restant nunc solum duæ valdè celebres: quarum prima est præcedenti è diametro opposita & asserit D. Matthæum referre Divi Iosephi Patrem generatione & cæteros eius Progenitores, Lucam verò Patrem Beatæ Virginis conjugis sive Avum Christi, scilicet Heli alio nomine dictum Joachim, & cæteros utriusque Progenitores. Altera quæ asserit unum Evangelistarum referre Patrem Iosephi generatione alterum eum qui ejus Pater est legali substitutione. De quibus in sequentibus.

CAPUT V.

Examinatur prima ex his duabus opinionibus, an scilicet D. Matthæus referat D. Iosephi Patrem & Progenitores generatione, & Lucas Patrem B. Virginis.

I.

FFIRMATIVE docuerunt primi omnium Joannes Lucidus de Emendat. Tempor. c. 1. & Annæus in Comment. Philon qui floruerunt circa annum 1550. quam opinionem tanti facit Barradius è Societate Jesu tom. 1. in Evangel. lib. 5. c. 30. ut dicat Sanctos Patres si viverent hanc hujus difficultatis diluendæ rationem & viam inituros. Lucidius & Annæus secuti sunt Galatinus lib. 7. de Arcan. Cathol. verit. c. 12. Driedo lib. 3. de variis Dogmat. c. 5. p. 4. Suarez tom. 2. in 3. p. D. Thomæ ditp. 2. sect. 3. §. dico tertio, Jansenius Gandav. in concord. c. 14. Didacus Stella & Cornelius à Lapide in c. 3. Lucæ. Barradius ubi supra, qui etiam asserit eam quam sequenti capite afferimus esse verisimilem.

II. Pro hac citantur etiam à nonnullis

S. Augustinus l. 2. quæst. Evangelicar. quæst. 9. & lib. 2. de Consens. Evangelist. c. 2. & 3. Author libri de ortu B. Virg. falsò D. Hieronymo adscripti, Dionysius Carthusianus, & Card. Caietan. in c. 3. Luc. Sotus in 4. distinct. 30. quæst. 2. art. 1. Canus lib. 11. de Locis Theologic. c. 5. & Canisius lib. 1. de Decip. Virg. c. 3. sed falsò. Nam quoad D. Augustinum & Authorem libri de ortu B. Virginis in locis citatis, ne verbum quidem habent de illâ sententiâ, quod etiam fatetur P. Suarez loco citato. Quoad Dyonis. Carthuf. non hanc sed sequentem expressissimè docet, tam in cap. 1. Matth. quam in cap. 3. Lucæ. Ubi utriusque Genealogiam explicat maximè vero ultimo loco art. 9. ad illa verba *qui fuit Heli*. Quoad Caietanum eam quidem Sententiam ex aliis refert, sed tantùm abest ut illam sequatur, quin potius innuit se de ejus veritate dubitare, nec posse illi adherere, dum addit, *Ex hac opinio si constaret amplectenda esset, &c.* Quoad Sotum nihil de hac re habet, sed solum ait Beatissimam Virginem esse ex Patre de Judâ, & Matre de Tribu Levi. Quoad Canum & Canisium non eam tenent, sed ab aliquibus teneri asserunt: ut proindè certissimum sit vel ante præfatos Lucidum & Annæum ullum esse qui hanc sententiam tenuerit, nec post illos nisi paucissimos.

III.

Hæc sententia à suis autoribus ingeniosè fateor inventa est, tum ad solvendam præsentem difficultatem de discrepantiâ Evangelistarum Matthæi & Lucæ inter se quoad punctum Genealogiæ, tum præcedentem c. 3. propositam de impertinentiâ utriusque in eâ subducendâ. Cùm enim viderent hi illam quæ à Matthæo descripta est, non ad Christum de quo tamen erat sermo, sed ad D. Iosephum, ex quo constat non esse Christum, terminari; ac propterea crederent, per eam nullo modo posse probari Christum ex Abrahamo & Davide Rege ortum ducere: interim verò fieri non posse ut uterque Evangelista in puncto tanti momenti tamque necessario, quale est hoc, defuerit; existimarent omnia fore facilia dicendo D. Lucam hoc egisse, & Christi Domini Genealogiam persequisse,

textuisse, nec nos debere ab hac sententia amplectendâ deterreri, propterea quod nomen Heli non videatur congruere Patri Divæ Deiparæ & Avo Christi, quem scimus vocatum Ioachim, id enim facile dilui posse dicendo ipsum habuisse duplex nomen, idque non debere videri mirum, tum quia hoc videmus frequenter in aliis per Scripturam: tum etiam propter affinitatem significationis utriusque istius nominis Heliachim seu Heli per apocopen, & Ioachim pro quo afferunt ea quæ supra cap. præced. Sect. 1. num. 5 & seq.

IV. Potest igitur hæc sententia ita explicari ut referente Matthæo Genealogiam Progenitorum naturalium Divi Iosephi, verba illa *qui fuit Heli*, Lucæ referentis Genealogiam Beatæ Virginis, uno ex his duobus modis intelligantur, primò vel ut referant non Divum Iosephum qui immediatè præcedit hæc verba, sed IESUM. Ut sensus sit, qui IESUS putatus filius Ioseph, fuit Heli sive Ioachim: cum enim Christus Patre naturali immediato caruerit, necessarium fuit, illo omisso, Genealogiam eius incipere à primo progenitore, scilicet Patre Virginis quæ eum genuit, qui fuit Heli sive Ioachim. Vide dicta à nobis supra Cap. 3. Sect. 1. num. 8. Secundò, ut eadem verba *qui fuit Heli* referant Ioseph, & sensus sit *qui Ioseph fuit Heli*, alio nomine Ioachim. Cum enim Heli sive Ioachim fuerit Pater Divæ Virginis Coniugis D. Iosephi, Ioseph fuit ipsius Generi; Generi autem filius dicitur Socreri ab omnibus: undè D. Augustinus lib. 22. contra Pelagian. c. 61. *Si vir & uxor est caro una, inquit, non aliter nurus est deputanda, quam filia.* Et vicissim generi quàm filius. Sic Genesis cap. 7. vers. 7. Noë dicitur. *Ingressus arcam cum tribus filiis & totidem filiabus*, id est nuris seu uxoribus trium istorum filiorum suorum.

V. Sub priorè sensu aprior esset explicatio, quia tunc verè deduceret Lucas & directè Genealogiam Progenitorum Christi naturalium eo modo quo fieri potuit, id est incipiendo ab eius Avo, seu Patre Virginis quæ genuit eum, qui omnibus notus erat. Sub secundo verò sensu non nisi indirectè & hoc valdè ineptè: quid enim ineptius quàm velle

deducere genealogiam alicuius, & hoc exequi per Progenitores affinitate illius qui est tantum Maritus Matris eius? Dices tantum numerum Majorum Divi Iosephi per affinitatem non referri propter ipsum, sed propter Christum Dominum: Respondeo cum totus hic numerus & tam proluxa Progenitorum series tendat ad Christum, pro quo describitur tam operosè à Divo Lucæ, ergo verisimilior esset hæc sententia sub priorè sensu.

VI. Cœterum sub hoc posteriorè sensu eas primò, patitur difficultates quas proposui supra c. 3. sect. 1. contra duplex nomen Socreri D. Iosephi, sive Patris Deiparæ quibus nunquam se extricabit. Secundò, quia sequeretur D. Matthæum non deduxisse ulla ratione Genealogiam Christi Domini: & quamvis id non inficerent huius sententiæ Authores, imò ideò hanc viam conciliandi Evangelistas inierint, quod putent Matthæum illam non deduxisse, saluntur tamen ut constat ex dictis. Tertiò, quia illud *qui fuit Heli*, ita debet accipi, ut significet D. Iosephum, quem referunt verba illa sub hoc posteriorè sensu, esse illius Heli in ea ratione quæ aptè conferat & prudenti iudicio sufficiat ad Genealogiam, cum hanc rem agat Lucas, sed affinitas non est talis ut prudenti iudicio sufficiens dici possit ad deducendam, tam operosè tantam Genealogiam, quantam deduxit Divus Lucas ab ipso D. Iosepho, usque ad Deam: ergo, &c.

VII. Sub priorè sensu eadem est cum illa quàm supra retulimus c. 3. sect. 2. n. 8. quam multis refutavimus ibidem n. 10. & sequentibus quare eò Lectorem remittimus.

VIII. Tandem refutatur hæc sententia sub utroque sensu hoc modo: quia extra omne dubium esse debet Genealogiam à D. Matthæo descriptam esse Genealogiam veram Christi Domini, attestante ipsâ Scripturâ, quæ ut jam sæpè monuimus, eam disertis verbis vocat, *Librum Generationis IESU Christi filii David filii Abraham.* Atqui non dicitur series illa Progenitorum rectè in Christum, oportet ergo ut saltem obliquè & indirectè tendat in eum: at non potest indirectè tendere in Christum,

dum directè derivatur in D. Josephum, nisi fuerint consanguinei & in gradu ita propinquo cognati, Beata Virgo, ex quâ sola Christus. & D. Josephus, ut hoc esset notissimum: non possunt autem esse ita conjuncti si Joseph descendit ex Davide per lineam Salomonis, Maria verò sit ex Patre Heli per lineam Nathan propter nimiam distantiam illorum in hoc casu à communi stirpe Davide, ut constat ex supradictis: ergo, &c.

IX. Confirmatur etiam ex ipso sensu Ecclesiæ, nam ipsa in festo Sancti Joachimi Patris Deiparæ, quod celebrat 20. Martii, idque à tempore Lucidi & Annæ, utitur in Missa & admatutinum Genealogiâ Matthæi, non verò Lucæ: At si Joachim fuisset ille Heli, ut volunt Lucidus & Annæus, utique Genealogia Lucæ illum spectaret, non Matthæi, & consequenter Ecclesia istâ uteretur & non hâc, ergo signum est Ecclesiam non approbare hanc sententiam? Propter eandem rationem in Festis Conceptionis & Nativitatis Beatæ Virginis, eadem Genealogiâ Matthæi utitur, usura sine dubio Genealogiâ Lucæ si vera esset sententia Lucidi & Annæi.

X. E contra verò in festo Sanctæ Annæ Matris ejusdem Beatæ Deiparæ 26. Julii eadem Ecclesia in Missa & matutinis neque hâc neque illâ utitur Genealogiâ, quippè quæ judicat neutram illarum eam spectare, eo quod Anna non descendat ex Tribu Juda, aut stirpe David, sed ex Tribu Levi seu sacerdotali, ratione cujus Elizabeth uxor Zachariæ & Mater Sancti Joannis Baptistæ, quæ fuit ex eadem Tribu sacerdotali, (fuit enim ex filiabus Aaron, ut dicitur Luc. c. 1. v. 5.) asseritur cognata ejusdem Beatæ Virginis Luc. c. 1. v. 36. favetque quod docent SS. Patres Christum Dominum ex utraq; Tribu descendere Regiâ & sacerdotali. Vide antiquissimum Hyppolit. apud Nicephorum lib. 2. c. 3. D. Gregorium Nazianz. in Carm. de Christi Genealogiâ, Divum Hilarium in Matth. can. 1. D. Ambrosium, lib. 3. in Luc. & lib. de Benedictionib. Patriarch. c. 3. D. Augustinum lib. 2. de Consens. Evangelist. c. 2. & lib. 83. quæstion. quæst. 61. &

in quæst. lib. Judic. quæst. 47. Epiphanius hæref. 78. Eucherium in lib. quæstion. Novi Testam. Andream Crentensem in Encom. Virg. Deip. Bedam in Luc. ad illa verba, ecce Elizabeth cognata tua, Julian. Pometium lib. 3. contra Judæos D. Thomam 3. p. quæst. 31. art. 2. ad 2. ex sacerdotali quidem, quia Mater ejus Sanctissima Deipara ex qua sola traxit carnem per lineam maternam Annæ descendit ex Tribu Sacerdotali seu Leviticâ: ex Regia verò per lineam paternam, quod scilicet Patrem habuerit D. Joachimum ex illâ, non verò ex Tribu Levi, ut sine fundamento asserbat Faustus hæreticus Manichæus apud D. Augustinum lib. 23. contra ipsum c. 4.

Faciunt denique contra hanc & omnes alias præcedentes sententias, quæ pro vera adducemus capite sequenti. XI.

CAPUT VI.

Quod unus Evangelistarum carnalem D. Josephi Genealogiam, alter legalem profsequatur.

REJECTIS superioribus sententiis nullus alius modus videtur restare præter hunc ut possint inter se conciliari duo illi Christi Genealogistæ & Evangelistæ. Sed interim hic modus adhuc bifariam dividitur: alii enim ex his asserunt D. Mattheum legalem profsequi genealogiam, Lucam vero carnalem: alii è contra, de quibus duplici Sectione hic.

SECTIO PRIMA.

Proponitur Prima Sententia asserens D. Mattheum legalem, Lucam Carnalem Divi Josephi profsequi Genealogiam.

DUm manum ab hoc opere, jam absoluto removerem, incidi nescio quo casu in Tom. 3. mensis Martii P. Joannis Bollandi in Acta Sanctorum, apud